

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 13 § i fastighetsskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att fastighetsskattelagen ändras. Bestämmelsen om den övre gränsen för skattesatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende föreslås bli ändrad så att denna skattesats kan vara mer än 0,60 procentenheter högre än den skattesats som kommunfullmäktige fastställt för byggnader

som används för stadigvarande boende, om den då inte överstiger den allmänna fastighetsskattesats som kommunfullmäktige har fastställt.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt. Den tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2015.

MOTIVERING

1 Nuläge och den föreslagna ändringen

Kommunerna bestämmer storleken på de fastighetsskattesatser som ska tillämpas inom ramen för de nedre och övre gränser som anges i fastighetsskattelagen (654/1992). Kommunfullmäktige ska årligen fastställa åtminstone den allmänna fastighetsskattesatsen och skattesatsen för byggnader som används för stadigvarande boende.

Kommunen kan även fastställa särskilda skattesatser för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende, byggnader som hör till kraftverk, obebyggda bygglämpligheter samt byggnader och mark som ägs av allmännyttiga samfund. Om ingen särskild skattesats har fastställts, tillämpas den allmänna fastighetsskattesatsen.

Riksdagen godkände den 8 oktober 2014 i första behandlingen de ändringar av fastighetsskattelagen som föreslås i regeringens proposition RP 158/2014 rd och genom vilka den nedre och övre gränsen för fastighetsskattesatsen för byggnader som används för stadigvarande boende höjdes med 0,05 procentenheter och den nedre och övre gränsen för den allmänna fastighetsskattesatsen höjdes med 0,2 procentenheter.

I propositionen föreslogs det samtidigt en ändring av 13 § 1 mom., som gäller fastig-

hetsskattesatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende. Enligt det momentet kan kommunfullmäktige inom gränserna för den allmänna fastighetsskattesatsen fastställa en separat fastighetsskattesats för andra bostadsbyggnader, som kan vara högst 0,60 procentenheter högre än fastighetsskattesatsen för byggnader som används för stadigvarande boende.

I motiveringen till lagförslaget föreslogs det en sådan ändring av 13 § 1 mom. att kommunen kan bestämma att skattesatsen för andra bostadsbyggnader får vara högst lika stor som den allmänna fastighetsskattesatsen oberoende av om skattesatsen för andra bostadsbyggnader då överskrider skattesatsen för byggnader som används för stadigvarande boende med mer än 0,6 procentenheter. Det har beräknats att förslaget inte har några konsekvenser, för enligt motiveringen kan kommunerna genom att inte fastställa en skattesats för andra bostadsbyggnader, varvid kommunens allmänna fastighetsskattesats tillämpas på bostadsbyggnaderna, åstadkomma samma effekt som genom att höja skattesatsen för andra bostadsbyggnader till samma nivå som den allmänna fastighetsskattesatsen.

I själva lagförslaget hade 13 § 1 mom. dock formulerats så att skattesatsen för byggnader som används för annat boende än

stadigvarande boende kan bestämmas så, att den är högst 0,60 procentenheter högre än skattesatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende eller, om den på så sätt uträknade skattesatsen är *högre* än den allmänna fastighetsskattesats som kommunfullmäktige fastställt, högst lika stor som den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskattesatsen.

Bestämmelsen leder till att skattesatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende begränsas så att den kan vara högst lika stor som den allmänna fastighetsskattesats som kommunfullmäktige fastställt i stället för att, vilket var syftet med förslaget, kommunfullmäktige får en möjlighet att fastställa skattesatsen även mer än 0,6 procentenheter högre än skattesatsen för byggnader som används för stadigvarande boende, förutsatt att skattesatsen då inte överstiger den allmänna fastighetsskattesats som kommunen fastställt.

Det föreslås att 13 § 1 mom. ändras i enlighet med dess avsedda innehåll, så att skattesatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende kan bestämmas så, att den är högst 0,60 procentenheter högre än skattesatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende eller, om den på så sätt uträknade skattesatsen är *lägre* än den allmänna fastighetsskattesats som kommunfullmäktige fastställt, högst lika stor som den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighets-skattesatsen.

2 Propositionens konsekvenser

Förslaget medger flexibilitet när det gäller att fastställa fastighetsskattesatsen för bygg-

nader som används för annat boende än stadigvarande boende i kommuner där den skattesats som kommunen fastställt för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende ligger på den högsta nivå som lagen tillåter, dvs. 0,6 procentenheter högre än skattesatsen för byggnader som används för stadigvarande boende, men lägre än den allmänna fastighetsskattesats som kommunen fastställt. År 2014 finns det 27 sådana kommuner.

År 2014 finns det 189 kommuner där fastighetsskattesatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende är högre än den allmänna fastighetsskattesatsen. Utan den nu föreslagna ändringen skulle de av dessa kommuner som har fastställt sin allmänna fastighetsskattesats för 2015 till en lägre nivå än den skattesats som kommunen har fastställt för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende bli tvungna att sänka skattesatsen för dessa byggnader. Följden av detta skulle bli att kommunernas inkomster från fastighets-skatten minskar med några miljoner euro, beroende på vilka beslut kommunerna fattar.

3 Beredning av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

4 Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av 13 § i fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 476/1998, som följer:

13 §

Skatteprocentsats för andra bostadsbyggnader

Kommunfullmäktige kan inom de gränser som nämns i 11 § särskilt fastställa en skatteprocentsats för byggnader av vilkas lägenhetsyta mer än hälften används huvudsakligen för annat boende än det stadigvarande boende som avses i 12 §. Denna skatteprocentsats kan bestämmas så, att den är högst 0,60 procentenheter högre än skatteprocent-

satsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende eller, om den på så sätt uträknade skatteprocentsatsen är lägre än den allmänna fastighetsskatteprocentsats som kommunfullmäktige fastställt, högst lika stor som den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .
Den tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2015.

Helsingfors den 16 oktober 2014

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

ANTTI RINNE

Lagstiftningsråd *Jukka Vanhanen*

Lag

om ändring av 13 § i fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 476/1998, som följer:

Gällande lydelse

13 §

Skatteprocentsats för andra bostadsbyggnader

Kommunfullmäktige kan inom de gränser som nämns i 11 § särskilt fastställa en skatteprocentsats för byggnader av vilkas lägenhetsyta mer än hälften används huvudsakligen för annat boende än det stadigvarande boende som avses i 12 §. Denna skatteprocentsats kan bestämmas så, att den är högst 0,60 procentenheter högre än skatteprocentsatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende.

Föreslagen lydelse

13 §

Skatteprocentsats för andra bostadsbyggnader

Kommunfullmäktige kan inom de gränser som nämns i 11 § särskilt fastställa en skatteprocentsats för byggnader av vilkas lägenhetsyta mer än hälften används huvudsakligen för annat boende än det stadigvarande boende som avses i 12 §. Denna skatteprocentsats kan bestämmas så, att den är högst 0,60 procentenheter högre än skatteprocentsatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende *eller, om den på så sätt uträknade skatteprocentsatsen är lägre än den allmänna fastighetsskatteprocentsats som kommunfullmäktige fastställt, högst lika stor som den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.*

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Den tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2015.*
